

Posudek oponenta

na diplomovou práci **Ondřeje Procházky**, předloženou k obhajobě na katedře
správního práva Fakulty právnické ZČU,

na téma

"Kompetenční spory (podle zákona č. 131/2002 Sb.)"

Předložená diplomová práce je upřímným pokusem o systematické zpracování zvoleného tématu, který však nevedl ke skutečnému úspěchu v podobě systematického a přehledného rozboru postavení a významu zvláštního senátu a řízení před ním vedených. Kandidát se sice zřejmě v určité míře zorientoval ve zvolené problematice, avšak své znalosti nedokázal přetavit v text, který by tyto jeho znalosti, a zejména to, že mají podobu komplexní a ucelenou, osvědčil.

Již úvodní formulace cílů práce je poněkud nejasná. Kandidát ji formuluje takto: „*Cílem práce je detailně analyzovat kompetenční spory, o kterých rozhoduje zvláštní senát zřízený na základě zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. (...) Hypotéza: Práce bude ověřovat hypotézu, že kompetenční spory rozhodované zvláštním senátem častěji než situaci, kdy jsou stranami dva soudy, řeší případy, kdy jednou stranou je soud a druhou stranou správní orgán. (...) Výzkumná otázka: Jaký je přínos zvláštního senátu pro rozhodování kompetenčních sporů? Nebylo by možné, řešit rozhodování o kompetenčních sporech, kde alespoň jednou stranou je soud jiným, efektivnějším způsobem?*“ (Viz str. 6 práce.) Na jedné straně tedy kandidát směřuje k jakémusi empirickému výzkumu (kvantitativní rozbor rozhodovací činnosti zvláštního senátu podle kritéria, kdo jsou strany sporu), na straně druhé hodlá zabývat se kvalitativní a normativní analýzou („přínosem“ zvláštního senátu, „efektivitou“ této instituce).

Bohužel, v práci se adekvátním způsobem neodráží ani jeden směr kandidátem avizovaného zkoumání. Práce zůstává v rovině popisu, „jak to je“, přičemž ani tato rovina není pojata dostatečně systematicky a nesměřuje k nějakým jasněji popsatelným výsledkům. Práce se nejprve vcelku zdlouhavě zabývá jednotlivými typy řízení ve správním soudnictví, aniž by však v potřebné míře jejich podobu a specifika dala do souvislosti s rolí zvláštního senátu a řízení před ním. Dále se ve třetí, čtvrté, páté a šesté kapitole zabývá procedurálními aspekty řízení před zvláštním senátem (pravomoc, složení, podrobnosti řízení, typy rozhodnutí). Konečně v závěru práce po reprodukci statistik z publikace Jitky Zavřelové „převypravuje“ některá významná rozhodnutí zvláštního senátu. Bohužel, nejsou jasná kritéria, pro něž si kandidát vybral právě ta rozhodnutí, která si vybral, a není ani jasné, co jím provedený výběr říká o rozhodovací činnosti zvláštního senátu jako celku.

Kandidát vycházel z velmi úzkého okruhu českých odborných knih a článků k danému tématu, jakkoli jsou omluvou zde může být, že v české literatuře není zvláštní senát příliš často traktovaným tématem. Nicméně zaráží, že chybí třeba nejnovější „šedý“ komentář k s. ř. s. Poněkud též zaráží, že seznam použité literatury není v abecedním pořadí.

Práce je napsána běžným jazykem a s ještě únosným množstvím překlepů či chyb v psaní. Kandidát ovšem v práci přímo v textu necituje prameny a literaturu, takže zdroje jeho myšlenek či dokonce dat nejsou zřejmé a jen místy si je lze domýšlet ze souvislostí v textu. Např. v kapitole 7.1, na str. 46-47, v níž uvádí statistické údaje, kandidát zmiňuje Jitku Zavřelovou, ovšem bez citace konkrétního díla, natož jeho stránky, odkud je informace čerpána. Teprve ze souvislostí - z toho, že kandidát v seznamu literatury uvádí toliko jednu publikaci Jitky Zavřelové – lze snad soudit, že zdrojem jeho informací byla právě v seznamu literatury zmiňovaná publikace dotyčné autorky.

Předloženou diplomovou práci považuji za podprůměrně odvedené dílo. Doporučuji ji ještě k obhajobě s tím, že předběžně navrhuji hodnocení „dobře“.

V Praze dne 11. května 2014

JUDr. PhDr. Karel Šimka, LL.M., Ph.D.
odborný asistent na KSP FPR ZČU